

[Christmas Møller.]

hvad den paagældende som Medlem af en Arbejdsløshedskasse kunde faa, og vi er ogsaa overmaade tilfredse med — jeg skal komme tilbage til dette ved tredje Behandling af den egentlige Arbejdsløshedslov —, at man nu ogsaa fra Regeringspartiernes Side — saaledes maa man opfatte deres Stilling — har givet Tilslutning til, at der sættes en Bom for den Dobbeltforsørgelse, der kunde finde Sted gennem Arbejdsløsheds-kasser og Hjelpekasser, idet den paa væsentlige Punkter begrænses. Vi tror ogsaa, det er overmaade rigtigt, saaledes som Ændringsforslag Nr. 5 viser det, at Kommunerne er berettigede til at kræve Arbejde for den Understøttelse, de giver. Vi er naturligvis meget vel klar over, at dette vil blive særlig aktuelt i mindre Kommuner, i Landkommuner, men derfor tror jeg alligevel, Bestemmelsen er af overmaade stor Betydning.

Med Hensyn til det andet Lovforslag, Nr. 151, om forlænget vedtægtsmæssig Hjælp i Vinteren 1932—33, hvilken Hjælp gennem Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 foreslaas tidsbegrænset, saaledes som baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem Hr. Krag skildrede det, til 1. April 1933, skal jeg ved denne Lejlighed kun udtale min og mit Partis Tilfredshed med, at man faar denne Bestemmelse og denne Ordning for Vinteren. Vi haaber, at den sammen med Gennemførelsen af den store Arbejdsløshedslov og Krisekasserne, eller Fortsættelseskasserne, som de nu hedder, vil medføre, at man fra alle Sider, hvor man har betydelig Indflydelse paa Arbejderklassen, vil gøre, hvad man kan for, at Forudsætningerne for disse Love — det er jo ikke ubetydelige Tilskud, der i Kraft af disse Love ydes paa disse Omraader — opfyldes, at en virkelig positiv Indsats gøres for, at Krisekasserne, eller rettere Fortsættelseskasserne, kan træde i Kraft, og vel sagtens træde i Kraft saa snart som muligt.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har jo saa overordentlig Ret i, at Situationen nu paa Arbejdsmarkedet er i allerhøjeste Grad beklagelig, og det er rigtigt, at alle de Muligheder for at sætte Arbejde i Gang, der overhovedet findes, maa udnyttes. Der maa spejdes efter nye Veje, selv om de nok saa meget bryder med Tradition og Sædvane. Det maa blive nødvendigt først og fremmest at skaffe Arbejde til alle de Mennesker, der ikke paa normal Maade kan faa Arbejde og lider under ikke at være beskæftigede.

Men alle disse Mennesker kan jo ikke, indtil der kan opnaas Resultater, der skaffer dem Arbejde — og det ser vel sort nok ud paa det Omraade —, af Samfundet være stillet blot. Det har man ogsaa indset og derfor ønsket at gennemføre disse Love, der i Dag foreligger til Vedtagelse.

Jeg finder ingen Anledning til i Dag at gaa ind paa Enkeltheder, men jeg finder Anledning til at præcisere, at bag disse Love staar praktisk talt den samlede danske Rigsdag. Det er lykkedes at opnaa en Enighed, som beviser, at det overalt anerkendes, at Love af denne Art i den nuværende Situation er nødvendige. Den Understøttelse, der ydes, er ikke misundelsesværdig i Størrelse — den ydes jo ogsaa af et Samfund, der økonomisk set i Øjeblikket, hvad hele det Lovkompleks, der senere kommer til Behandling, viser, er i en Nødstilstand —, men den giver forhaabentlig dem, der faar den, Mulighed for at friste Tilværelsen paa nogenlunde taalelig Maade. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to til anden Behandling foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i Overensstemmelse med de foreliggende Ændringsforslag.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker Udvalget for dets Stilling til disse to Lovforslag, og jeg maa maaske undtagelsesvis have Lov til i særlig Grad at takke Underudvalget, i hvis behagelige Selskab jeg i denne Anledning har tilbragt 17 Timer af min korte Levetid. Det har ikke altid været lige behageligt, hvad der skete i disse 17 Timer, men jeg mindes dog, under Hensyn til Resultatet, Forhandlingerne med stor Glæde.

Selvfølgelig har det ærede Medlem Hr. Krag Ret i, at disse to Lovforslag ikke paa alle Punkter kan dække noget enkelt Partis Ønsker; men jeg tror dog, der er mere Grund til at fremhæve, at man paa saa vanskelige Omraader, som det her drejer sig om, har kunnet opnaa Enighed om en Ordning, som man er i Stand til fra alle Sider at tiltræde uden i Virkeligheden at have slaaet af paa noget bærende Princip.

Jeg vil overfor det ærede Medlem Hr. Krag gerne betone, at jeg er fuldkommen klar over det Løfte, jeg har afgivet i Underudvalget med Hensyn til Indholdet af det Cirkulære, han sigtede til.

Jeg skal endnu kun gøre den Bemærkning, at jeg beklager Bestemmelserne om Klageretten. Jeg skal selvfølgelig rette mig efter dem, og de vil forhaabentlig blive